

Коли мечами злоба небо крає і крушить твою вроду вікову,
Я тоді з твоїм ім'ям вмираю і в твоєму імені живу!

Василь Симоненко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 55-56 (14364-14365), 11 липня 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

“У Гонсалеса”

У Білій Церкві ветеран війни, Герой України ВАЛЕРІЙ КУЧЕРЕНКО з позивним “Гонсалес” відкрив піцерію, яку так і назвав – “У Гонсалеса”.

Валерій – справжній приклад сили духу. Попри ампутації обох рук, часткову втрату зору та поранення ніг, колишній командир спецпідрозділу 68-ї окремої егерської бригади ім. Олексія Довбуша, не здався.

Це не просто бізнес. Це – символ стійкості, нова місія в мирному житті та джерело мотивації для тисяч інших ветеранів. Попри всі труднощі, Валерій запустив заклад власним коштом.

У меню – авторські страви з бойовим настроєм: “Сирна ППО”, “ДРГ-карбонара” та інші смаколики, які вже встигли підкорити перших відвідувачів.

Підтримайте Героя – завітайте на піцу!

Адреса закладу: Біла Церква, вул. Шевченка, 73/36 (район газоконтори).

«Ветеранський простір»

Післямова до передплати

Дорогі друзі, друзі «Громадської думки». Розпочався липень, а значить, у нашому з вами газетно-читацькому житті настало друге півріччя, на яке ви передплатили своє улюблене видання...

■ Написала «улюблене» й відчула деяке сум'яття. Згадалося, як одна місцева чиновниця, правда, ще в часи довоєнні, невдоволено буркнула на прохання підтримати газету, котра постійно висвітлює життя містян, переймається їхніми проблемами, розповідає, як ретельно дбає про них міська влада, ухвалюючи потрібні рішення й так далі. Й, бачте, здалося, що ми надто себе хвалимо. Й, очевидно, вона була переконана, що безпідставно. Її можна зрозуміти: людині, яка газет, а тим більше місцевих, не читає, неможливо собі уявити, що хтось без неї не може жити. Що для когось – це саме те джерело інформації, до якого лишилася довіра. Зрештою – це певний символ, не схоже ні на яке інше культурне явище, яке існує тільки в цьому місті, має свою історію, за яким стоять фанатично віддані справі люди... Та бог з нею – чиновницею... Ми все одно переконані, що в нинішні часи віддати на передплату хай і невелику в порівнянні з чиновницькими доходами частину зарплати чи пенсії можна тільки з великого до газети любові. Тож розуміючи це, **наш невеличкий колектив щиро дякує вам, земляки, за ту любов, довіру й вірність.**

■ Нам, звісно, ще багато кому варто дякувати за вашу можливість отримувати газету. Зокрема секретареві міської ради **Володимирові Вовкотрубу**, який зацікавлений у збереженні газети, та профільному **управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики**, в якому, по-перше, всі до одного є неймовірними професіоналами й трудоголіками, а по-друге, просто класними колегами і гарними людьми, готовими допомогти.

■ Маю сказати величезне спасибі унікальній жінці,

військовій волонтерці, яка водночас є волонтеркою в найширшому значенні цього слова, **Тетяni Василенко**. Завдяки їй що три місяці вже котрій рік поспіль «Громадську думку» одержують понад двадцять родин наших загиблих захисників.

■ Неодноразово ще тринадцять родинам полеглих вже з початку повномасштабної війни ми передплачували газету тільки завдяки тому, що в цьому проханні не відмовляв депутат міської ради **Юрій Петрик**. Знаємо, що певний час його підтримувала фракція «За майбутнє», а останнім часом Юрій Федорович передавав на цю шляхетну справу власні кошти. Дякуємо вам, неймовірні люди, від себе й від імені сімей героїв.

■ В нинішньому півріччі «Громадська думка» сама долучилася до передплати газети цим родинам. Ми вважаємо, що мусимо бодай невеличку, але свою часточку серця подарувати мамам, дружинам, рідним воїнів, які залишаються з нами вже тільки у вічній пам'яті. Тому я кажу сьогодні спасибі моїм дорогим незамінним колегам – кореспонденту й коректору **Юлії Штодні**, верстальниці **Ларисі Пятаковій**, бухгалтеру **Тетяni Ушаковій**. Саме ваша багатьом незрозуміла вірність своїй газеті, якій ви служите майже на благодійних засадах, дозволяє нам жити, говорити власними голосами про наболіле і про надію, а відтак продовжувати її і в наших читачах.

■ Війна, в якій нам доводиться жити, дуже чітко розділила людей на тих, хто кинувся у вір подій, підставляючи плече своїй країні, стаючи на її захист, підтримуючи ЗСУ, і тих, чие гниле нутро, попри страх бути покараним, все ж таки вилазить гадиною назовні. Хочу розповісти, як нещодавно в магазинчику «Преса» мала нагоду зіткнутися з однією такою істотою. Коли я обережно поцікавилася, чому між російськомовним і українськомовним виданням він обрав перший варіант, інтелігентного виду чоловічок зірвався на крик і образи. Я від нього почула, що війна розпочалася через таких, як я, бо, мовляв, було б все, як раніше, – й мали б мир, а ми повілизали зі своєю мовою... До речі, все транслівовалося пристойною українською! Що я «хамка», «дуря» й навіть «Бендера»! За останнє я подякувала, а він на мою пропозицію дочекатися когось із СБУ чи хоча б поліції з перекошеною від зlosti й ненависті пікою вискочив із магазина. Цю нещасну особину із повністю збитими «налаштуваннями» так колотило, з неї перло стільки дикої люті, що можна зробити тільки один висновок: ми всі, хто чомусь думали, що вже аж така відверта агресія росії відкриє

Навіки в наших серцях

Найбільшою трагедією цієї війни стають смерті наймолодших захисників України. Тих, хто просто не встиг народити дітей, бо самі ще діти. Хто не бачив усєї величі прекрасного світу, не подорожував, не відкривав екзотичні краї, не долав океанів та гірських вершин, фактично таку можливість маючи... Тих, хто міг би, набравшись знань і досвіду, а потім з любов'ю до Батьківщини вкласти всі свої таланти й уміння в її розвід. А нелюди-росіяни, яких тьма, знищують цей юний цвіт, нашу велику надію...

У великий скорботі зустріла наша громада звістку про те, що на війні загинув наш 22-річний земляк – лейтенант **Максим Олександрович БІЛОБРОВ**. Він служив командиром взводу спеціального призначення батальйону оперативного призначення військової частини Національної гвардії України ім. Героя України генерал-майора Сергія Кульчицького. Поліг воїн 27 червня в результаті мінометного обстрілу під час виконання службово-бойових завдань в районі Новосергіївки на Донеччині. Схилимо голови в знак поваги до подвигу молодого офіцера, вірного військової присязи та своєму народові.

Виконуючи бойове завдання поблизу селища Котлине Покровського району Донецької області, 30 червня геройчно загинув білоцерківець, 35-літній солдат **Сергій Анатолійович РИЖЕНКО**, стрілець егерського батальйону військової частини А 4948.

Біла Церква 2 липня втратила на фронті ще одного захисника. Геройчно на полі бою в районі Зеленого Поля на Донеччині загинув старший солдат **Олексій Миколайович ДУШКІН**, сорокатрічний старший оператор протитанкових ракетних комплексів механізованого батальйону військової частини А 0222.

Наши воїни до останнього подиху залишились вірними військовій присязі, своєму народу.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ!

очі навіть упоротим русофілам, помилялися. А отже, в нас ще так багато роботи! І газети, які останнім часом падають, як листя восени, не отримуючи гідної підтримки від влади (а це її справа насамперед), мають жити! Ми не міряємося із інтернет-виданнями, але переконані, що й нашу нішу ніхто не займе так, як це зробимо ми. На цьому фронті всім вистачить завдань!

■ До речі, можемо спостерігати в місті чергову дуже неприємну історію. Одного дня білоцерківці просто опинилися перед наглуно засланими газетними кioskами. До нашої редакції телефонували читачі, які купували газету саме там, оскільки робота пошти в деяких мікрорайонах геть нездовільна, і зверталися замалим не зі слізами: «А як же ми без газет? Кажіть щось міській владі!» Ми, звісно, казали. Як зверталися за роз'ясненнями й до «Кіївболпресі», чий кioski раптом завмерли. Ви пам'ятаєте – нас запевнили, що це не надовго. Хочеться вірити, бо залишити велике місто без можливості купити пресу було б що-найменше дивно. А в контексті сказаного вище, в умовах наступу агресора на все українське, зникнення важливої ланки в ланцюгу протистояння, де може бути ефективним наше друковане слово, – навіть небезпечно, щоб не сказати стратегічно загрозливо.

■ Така ось вийшла післямова до передплати на друге півріччя 2025 року. Щира, але не надто оптимістична. Бо, крім усього іншого, нам трохи сумно, що тираж знову невеликий, хоч і зрозуміло, чому. Але розпочати передплачувати «Громадську думку» можна з будь-якого місяця. Просто пам'ятайте – ми завжди чекаємо на те, що наше слово у вас відгукнеться!

З повагою
Валентина ХРАБУСТ

Стали почесними (посмертно)

З метою вшанування пам'яті громадян нашої громади, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, відповідно до рішення міської ради від 29 травня 2025 року № 7308-72-VIII, родичам полеглих військовослужбовців були вручені посвідчення та нагрудний знак «Почесний громадянин Білоцерківської міської територіальної громади» (посмертно). Нагадаємо: цього звання були удостоєні наші земляки:

Бондар Віктор Леонідович,
Бондаренко Андрій Михайлович,
Блінов Ігор Олегович,
Горовий Олександр Васильович,
Гулько Ярослав Вячеславович,
Дорошенко Андрій Володимирович,
Засуха Віталій Вікторович,
Ковтун Олександр Валерійович,
Кисіленко Михайло Васильович,
Куроченко Андрій Васильович,
Мовчан Денис Васильович,
Нагорний Олександр Володимирович,
Охріменко Олександр Анатолійович,
Павленко Артем Васильович,
Перхайлло Олексій Володимирович,
Погребняк Олексій Сергійович,
Романюк Олександр Миколайович,
Суханов Юрій Ігорович,
Скибіцький Григорій Іванович,
Тріль Олексій В'ячеславович (також був відзначений Почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава»),
Юрчик Володимир Вікторович,
Яременко Сергій Миколайович.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ТА ШАНА ПОЛЕГЛИМ ГЕРОЯМ.

За зразкове виконання службових обов'язків, мужність, виявлену в найекстремальніших умовах, безпосередню участю у ліквідації наслідків надзвичайної ситуації нагрудним знаком Білоцерківської міської ради і виконавчого комітету «Відзнака міського голови» був нагороджений **Туровець**

Олександр Петрович – підполковник служби цивільного захисту, помічник начальника чергової зміни оперативно-координаційного центру ГУ ДСНС України в Київській області.

За зразкове виконання службових обов'язків, мужність, виявлену в найекстремальніших умовах, надання медичної допомоги потерпілим внаслідок надзвичайної ситуації нагрудним знаком Білоцерківської міської ради і виконавчого комітету «Відзнака міського голови» були нагороджені медичні працівники Білоцерківської станції екстреної медичної допомоги:

Крюков Сергій Ігорович,
Скарбенчук Тетяна Вікторівна,
Ліченко Олександр Іванович,
Хомич Владислав Ігорович,
Мандрик Микола Федорович,
Науменко Віталіна Петрівна,
Перебийніс Софія Ігорівна,
Волинець Володимир Павлович,
Степанець Петро Миколайович,
Дзигунський Віктор Петрович,
Кушнір Сергій Миколайович.

Вручаючи нагороди, секретар міської ради Володимир Вовкотруб відмітив, що саме завдяки цим людям вдалося врятувати наших земляків під час ворожого обстрілу Білої Церкви, який стався вночі 23 червня цього року: «Саме ці люди під час повітряної тривоги, коли на наше місто летіло 18 шахедів, рятували життя земляків фактично з-під шахедів.

На превеликий жаль, двоє наших захисників, працівників ДСНС, ще перебувають у лікарні, тому

нагороди їм будуть врученні згодом. Тож дякую цим людям за те, що попри такі непрості умови вони зробили свою роботу! Найбільше багатство нашої громади – це люди, і ми ними пишаємося».

За зразкове виконання службових обов'язків, високу патріотичну свідомість, вагомий вклад в нашу спільну перемогу та з нагоди Дня Конституції України Грамоти Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету отримали військовослужбовці:

головний сержант **Белевцов Володимир Михайлович**, сержант **Кукла Василь Анатолійович**, молодший сержант **Діденко Павло Володимирович**, старший солдат **Омельчук Марина Віталіївна**, солдат **Панін Сергій Олександрович**, солдат **Саражинська Людмила Іванівна**.

На адресу Білоцерківської міської територіальної громади надійшов лист-подяка від командування військової частини, в якій проходить службу наш земляк **Коломієць Євгеній Олександрович**. Від міської ради та її виконавчого комітету військовослужбовця, який чесно та сумлінно виконує свій військовий обов'язок із захисту суверенітету й територіальної цілісності України, було відзначено Подякою.

Найбільше багатство громади

За підготовку громадян до національного спротиву Подяки міської ради та її виконкому були врученні інструкторам одного з закладів: **Катерушу Олександру Олеговичу та Юшманову Олексію Михайловичу**.

За вагомий особистий внесок у розвиток і зміцнення місцевого самоврядування, значні особисті здобутки, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, активну громадянську позицію та з нагоди Дня Конституції України Почесною грамотою Київської обласної ради було нагороджено: **Нечипоренко Галину Григорівну** – старосту Пилипчанського старостинського округу.

Подяку Київської обласної ради отримав **Ропіцький Андрій Степанович** – генеральний директор Індустріального парку «Біла Церква».

За інф. bc-rada.gov.ua

День хрещення Київської Русі-України в контексті війни з російським імперіалізмом

Прийняття князем Володимиром 988 року християнства стало для Руси-України цивілізаційним вібором. Християнство сприяло піднесення освіти, мистецтва, літератури, науки, архітектури. Нова релігія дала поштовх розвитку кириличної писемності, були створені перші школи, зокрема при Десятинній церкві, де навчалися 300 дітей. З поширенням християнства візантійська література почала потрапляти до Руси-України. Церкви та монастири стали осередками культури, де велося літописання, створювалися бібліотеки, закладалися іконописні школи. До Русі прибули грецькі священники, які сприяли поширенню грамотності, знань про всесвіт та минулі цивілізації. Київська держава почала процвітати. Запровадження християнства як монорелігії сприяло престижу Київської держави – Русі. Адже зовнішньополітичні відносини із сусідніми християнськими державами (Польщею, Угорщиною, Чехією та Візантією) відбувалися на рівних, держава здобула розвиток і піднесення, долучилася до загальноєвропейського культурно-релігійного простору.

Шукаючи підґрунтя для агресивної імперської політики, в росії всіляко перекручують і фальшують історію. Зокрема продукують антинаукову побрехеньку про народження рівноапостольного князя начебто в селі Будутині біля Пскова. Насправді українські науковці зібрали набагато суттєвіші докази для ідентифікації Будутини із сучасним селом Будятичі на Волині, окупцію міста Нововолинська.

У 2010-му росія також стала відзначати день хрещення Русі, немовби натякаючи, що це насамперед їхня історія, а не якоїсь там «псевдодержави України». Більше того, розвиваючи процес «приватизації» давньоруської спадщини, у москві встановили пам'ятник Володимиру. Це при тому, що за часів князя територію майбутнього міста вкривали ліси й болота, а за півтора століття по хрещенню там містився лише хутірець боярина Кучки з відповідною назвою. З таким же успіхом Москва може ставити пам'ятники єгипетським фараонам, римським імператорам чи будь-яким іншим правителям.

Тим часом українці така колотнеча північно-

східного сусіда може хіба що розвеселити. Володимир понад 35 років князював у Києві і не мав жодного відношення до московії. Він хрестив саме Київську Русь, а ніяку не московську. І заснував Київську митрополію – задовго до московської (існувала з 1461-го). Саме в Києві будував храми (Десятинна церква). Більше того, ще й використовував особистий знак «тризуб», який тепер є Державним гербом України.

Але й це не все. На всі зазіхання росіян українці мають «таємну зброю» у вигляді Аскольдового хрещення Русі 860 року. Власне, Володимир лише завершив справу, яку майже за 130 років до нього розпочав інший могутній київський князь.

Відомий український вчений Михайло Брайчевський вважав, що саме Аскольд зробив першу спробу хрещення всієї Русі, а розлога літописна оповідь про хрещення Володимира була перекрученена, оскільки насправді описувала Аскольдово хрещення.

Вражуючі масштаби державницької діяльності князя Аскольда підтверджуються іноземними джерелами. Як наслідок, в 2010-му учасники міжнародної наукової конференції «Християнізаційні впливи в Київській Русі за часів князя Оскольда: 1150 років» схвалили резолюцію, яка засвідчила: «початок східнослов'янської державності необхідно виводити від першого дипломатичного визнання Русі на міжнародному рівні», маючи на увазі договір Русі й Візантії внаслідок червневого походу 860 року. І дали: «Усе це засвідчує, що Київська Русь задовго до появи на Півночі династії Рюрика сформувалася як повноцінна самостійна держава». Власне, від походу Аскольда на Царгород виводить початок держави і «Повість минулих літ»: саме з цього часу «нача ся прозывать Руська земля».

Вірогідно, саме боротьба язичництва з новою вірою стала причиною смерті Аскольда 882 року від князя Олега, який представляв інтереси язичницької партії. На Русі почався період язичницької реакції, яка, однак, з часом потерпіла поразку. Вважається, що прихильно ставився до християнства князь Ігор, а хрещення

княгині Ольги взагалі є довершеним фактом. Але тільки за Володимира Русь була охрещена остаточно.

Але й це ще не все. Аскольдове хрещення також не постало на порожньому місці. На рубежі VII-VIII ст. руська рать князя Бравліна (явно південноруського походження) напала на місто Сурож у Криму. «Житіє святого Стефана Сурозького», яке описує цей похід, свідчить про прийняття християнства Бравліном і всіма його «боярами». З того часу нова релігія починає поступово поширюватися в середовищі панівної верхівки Русі.

Отже, ще до Аскольдового походу 860-го руси були знайомі з християнством, наявність християн серед них (зокрема, серед купців) підтверджують арабські й візантійські джерела.

Вочевидь, продовження московських зазіхань на давньоруський спадок тільки пришвидшуватиме в Україні процеси відходу від історичних схем, нав'язаних за часів Російської імперії та панування комуністичного режиму в СРСР. Адже загальновизнано, що початкова Русь – це територія навколо Києва, Чернігова та Переяслава. Вже на початку нашої ери вона стала центром племінних об'єднань східних слов'ян, які з плином століть стали освоювати нові території на заході, півночі та сході.

Українцям є куди зазирнути вглиб історії. Тоді як для московщини (сучасна назва – російська федерація), попри всі забаганки уявляти себе центром слов'янського розселення і Всесвіту загалом, кожне таке занурення у глибоке минуле все більше виводитиме «дуже Велику Русь» на узбіччя історичного процесу.

Сергій ГОРОБЕЦЬ,
кандидат історичних наук, співробітник Українського інституту національної пам'яті

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає

з поважними ювілеями своїх колег, які народилися у липні:

Л. С. Іщенко, Л. Г. Прокушева.

**Хай світить вам щаслива доля,
Хай обминає вас журба.
Бажаємо вам на видноколі
Блаженства, миру і добра!**

Випускники 2025-го: зі здобутками й навіть рекордами

Четвертий рік випускники закладів загальної середньої освіти складають вступні іспити для навчання в закладах вищої освіти у формі Національного мультипредметного тесту (НМТ) з трьох обов'язкових предметів: української мови, історії України, математики, й четвертого на вибір вступника.

Цьогоріч свідоцства про здобуття повної загальної середньої освіти отримали 1134 випускники 11 класів громади (на 131 особу більше, ніж 2024 року, на 95 – ніж у 2023-му, та на 102 – ніж 2022 року).

За підсумками основної сесії тесту 17 випускників ліцеїв продемонстрували 19 найвищих результатів із предметів – 200 балів! З англійської мови – 8 двохсотбальників, з української мови – 7, з історії України – 3, з математики – 1.

Цьогоріч найбільше максимальних балів отримали випускники Білоцерківського ліцею-гімназії № 12 – 7 двохсотбальників, та Білоцерківського академіч-

ного ліцею «Мала академія наук» – 6 двохсотбальників.

Особистий рекорд встановила випускниця Білоцерківського ліцею-гімназії № 12 Мотрич Дарія, яка здобула 3 результати по 200 балів з української мови (учитель Олена Яковенко), англійської мови (Людмила Романченко) та історії України (Наталія Вітюк). Такі високі досягнення в Україні продемонстрував лише 31 випускник.

Усі 200-бальники та їхні педагоги отримають грошові винагороди, відповідно, по 5000 і 3000 гривень з бюджету громади за свою наполегливу працю та такий високий результат.

Тож щиро вітаємо всіх, хто успішно подолав цей важливий бар'єр на майбутньому професійному шляху, всіх випускників та їхніх майстрів-учителів! Ваші успіхи важливі для нашої громади, для відбудови України!

За матеріалами управління освіти і науки БМР

Зарплати соціальних працівників повинні бути гідними

Депутати міської ради підтримали звернення до Міністерства соціальної політики, Верховної Ради та Президента України про необхідність переглянути й підвищити заробітну плату для працівників комунальних установ, які надають соціальні послуги.

Ініціатором звернення була депутат Ірина Дога, яка очолює Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петера Новотні, повідомляють офіційні джерела.

У зверненні йдеться, що комунальні установи нашої громади щодня надають соціальні послуги найвразливішим верствам населення. Це – важка, емоційно та фізично виснажлива праця, що вимагає самовідданості, відповідальності та людянності. Але, незважаючи на значущість цієї роботи, рівень оплати праці залишається критично низьким. За єдиною тарифною сіткою посадовий оклад працівника 1 тарифного розряду становить тільки 3195 гривень, що не дозволяє забезпечити навіть базові потреби життя працівників. Це безпосередньо призводить до втрати кадрів, неможливості залучити нових

спеціалістів, до професійного вигорання працівників, зниження якості надання соціальних послуг.

Як зауважила Ірина Дога, через неприйнятний рівень оплати праці працівники соціальної установи масово звільняються. І хоча Центр зайнятості регулярно направляє кандидатів до Терцентру, через малу заробітну плату люди відмовляються тут працювати. А відтак підопічні, якими опікується установа, можуть залишитися без обслуговування.

Тож звернення містить прохання переглянути та підвищити розмір посадового окладу 1 тарифного розряду за єдиною тарифною сіткою для працівників комунальних установ, які надають соціальні послуги, на рівень мінімальної заробітної плати. А також забезпечити фінансування для відповідного збільшення фонду оплати праці.

ХОЧУ ПОДЯКУВАТИ ЦІОМУ ДІДУ. Я сама – лікар-гінеколог, а мій син – лікар-стоматолог. У 26 років у моєго сина стався напад епілепсії, я за 10 років побувала скрізь, але ніхто не зміг мені допомогти.

Випадково почула про діда Тимофія і подумала, що це останній раз, більше нікуди не піду. Результат моєго звернення до діда Тимофія перевершив мое очікування, мій син повернувся до роботи. Тих, хто потребує допомоги, дуже багато.

Дідова умова – щоб людина була хрещена. Всім його рекомендую.

ТЕЛЕФОН ДІДА ТИМОФІЯ – 066-384-22-86.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна дого-вірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; холо-дильник «Морозко Зм», новий, об'єм 30 дм³, ціни до-говірні; віконні блоки, по-

фарбовані, засклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний;

фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат;

+ різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20

штакетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні.

Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремий, у дворі по

вл. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-444-69.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Швейна машинка ножну, з тумбочкою, електрична. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко "Сера-гем", електротріліку "Сера-гем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигулі". Тел.: 098-10-255-08.

✓ Люстра на 3 плафони, красива, г/стан, 550 грн.

Масажні банки скляні, 25 шт. (20 грн 1 шт.). Тел.: 096-208-36-48.

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради

від 10 червня 2025 року № 430

Про впровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті загального користування міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади

Розглянувшись пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради від 25 лютого 2025 року № 11, відповідно до статті 40, частини другої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини 4 статті 8 Закону України «Про міський електротранспорт», частини 9 статті 6, статті 7 Закону України «Про автомобільний транспорт», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження електронних квитків на автомобільному та міському електричному транспорті», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1735 «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту», постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1735 «Про затвердження Правил надання послуг з перевезення міським електротранспортом» (з змінами), наказу Міністерства інфраструктури України від 15 липня 2013 року № 480 «Про затвердження Порядку організації перевезень пасажирів та багажу автомобільним транспортом», рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 лютого 2025 року № 112 «Про внесення змін в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 19 листопада 2024 року № 899 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2025 рік», з метою підвищення якості та ефективності надання послуг з перевезень пасажирів на території Білоцерківської міської територіальної громади, забезпечення обліку оплати проїзду та фактично наданих послуг з перевезення пільгових та інших категорій пасажирів, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Впровадити автоматизовану систему обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади.

2. Затвердити Порядок функціонування та вимоги до автоматизованої системи обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади, згідно з додатком 1.

3. Затвердити Положення про умови проведення конкурсу з визначення особи, уповноваженої здійснювати справлення плати за транспортні послуги в пасажирському транспорті загального користування міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади, згідно з додатком 2.

4. Затвердити примірну форму договору про організацію та обслуговування автоматизованої системи обліку оплати проїзду в пасажирському транспорті загального користування міського та приміського сполучення (тролейбус, автобус) на території Білоцерківської міської територіальної громади, згідно з додатком 3.

5. Рішення набирає чинності з дня його офіційного оприлюднення.

6. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

З додатками до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті міської ради.

Інформація КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ВАНТАЖНИЙ АВІАЦІЙНИЙ КОМПЛЕКС» (надалі – КП БМР «БВАК») про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

Об'єкт оцінки: 1. Нежитлове приміщення, кімн. № 31 другого поверху оздоровчого корпусу літ. 4В-3, що знаходиться за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква.

Дата оцінки: 30.06.2025 р. Замовник робіт: КП БМР «БВАК». Платник робіт: КП БМР «БВАК».

Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: нежитлові приміщення – 4000,00 грн.

Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінкою майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.12.2015 р. № 2075 (у редакції наказу ФДМУ від 16.01.2018 р. № 47). До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінкою майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах

